

XVI. Benedek pápa életrajza

Joseph Ratzinger 1927. április 16-án született a németországi Marktl am Inn-ben, a Passau Egyházmegye területén. Édesapja a csendőrség tisztje volt, régi bajor földműves családból származott.

Fiatalságának éveit Traunsteinben töltötte. A II. világháború legutolsó szakaszában a légvédelmi egységekhez hívták be kiséítőnek.

1946-tól 1951-ig filozófiát és teológiát tanult a müncheni Egyetemen és a Freisingi Filozófiai és Teológiai Főiskolán. 1951. június 29-én szentelték pappá és ezután nem sokkal megkezdte tanári tevékenységét.

1951-ben München-Moosachban volt kiséítő lelkipásztor, majd 1951-52-ben München-Bogenhausenben káplán. 1952-től 1954-ig a Freisingi Szemináriumban volt tanár.

1954-től 1957-ig a Freisingi Filozófiai és Teológiai Főiskolán a dogmatikus és a fundamentális teológia docense, majd ugyanitt 1958-59-ben rendkívüli egyetemi tanár. 1959-től 1963-ig a fundamentális teológia egyetemi tanára Bonnban. 1962 és 1965 között a II Vatikáni Zsinat teológiai szakértőjeként, peritusaként tevékenykedett. 1963 és 1966 között a dogmatika és a dogmatörténet professzora a Münsteri Egyetemen, majd ugyanezeket a tárgyakat tanította 1966-tól 1969-ig a Tübingeni Egyetemen és 1969-től 1977-ig a Regensburgi Egyetemen, ahol 1976-77-ben az egyetem rektorhelyettese volt.

VI. Pál pápa 1977. március 25-én münchen-freisingi érsekké és ugyanezen év június 27-én bíborossá nevezte ki. 1981. november 25-én az azóta szentté avatott II. János Pál pápa a Hittani Kongregáció prefektusává nevezte ki. Ezzel egyidejűleg a Nemzetközi Teológiai Tanács és a Pápai Biblikus Tanács elnöke is lett.

1986 és 1992 között a Katolikus Egyház Katekizmusát összeállító pápai bizottság elnöki teendőit is ellátta.

1998. május 21-én a budapesti Szent István Társulat Stephanus-díjjal tüntette ki.

2002-ben választották meg a bíborosi kollégium dékánjává.

2005. április 19-én a bíborosi konklávé Szent II. János Pál pápa utódjául Joseph Ratzingert választotta meg, aki XVI. Benedek néven kezdte meg szolgálatát. Pápai jelmondata: „Cooperatores veritatis”, azaz „Az igazság munkatársai” (3Jn 1,8). Ő a nyolcadik német pápa és a 265. a római katolikus egyházfők sorában.

Pápai hivatala során megjelent három enciklikája: *Deus Caritas est* (2005), *Spe salvi* (2007), *Caritas in veritate* (2009), közel ötven apostoli konstitúciója, négy apostoli buzdítása és számos egyéb írása, közülük kiemelendő a Názáreti Jézusról szóló trilogia. Teológiai köteteinek, tanulmányainak éppoly terjedelmes a listája, mint különböző egyetemektől kapott elismeréseinek, díszdoktori kitüntetései sora. Nem hivatali tekintélye, hanem személyes tekintélye és világos előadásmódja tette, hogy előadásai zsúfolt előadótermek előtt hangzottak el, könyvei pedig nagy példányszámban érdekelték az embereket. Magyar nyelven közel negyven munkája jelent meg.

2013. február 10-én kelt nyilatkozatában korára és fogyatkozó erejére hivatkozva le kívánt mondani a pápai hivatalról. Szándékát a következő nap jelentette be, és az február 28-án lépett hatályba.